

BAERS, Maria, sociaal werkster (Antwerpen 20 september 1883 - Brussel 30 december 1959).

Maria Baers, zuster van Dr. Margriet Baers, behoorde tot de generatie van jonge vrouwen uit de burgerij die in het Frans studeerden en zich na afloop van hun middelbare studie aan liefdadige werken wijdde in de parochie of de volksbuurten. Zo kwam Maria Baers niet alleen in contact met volksmensen, maar ook met de jongevrouwenbeweging met sociale en feministische inslag en stapte ze geleidelijk van het zuiver caritatieve werk naar een duidelijk maatschappelijk engagement over.

Ze maakte spoedig naam door haar ongewone strijdvaardigheid en werd in 1912 door kardinaal Mercier naar Brussel geroepen om er de Vlaamse afdeling van de Vrouwenbeweging te stichten. Victoire Cappe, een andere pionierster, werd de Waalse vleugel toegewezen van wat het Algemeen Secretariaat van de Christelijke Vrouwenvakbeweging zou worden.

Na enkele jaren werd de feministische en syndicalistische koers van de beweging verlaten voor een ruimere sociale actie. Het secretariaat werd herdoopt tot Algemeen Secretariaat van de Christelijke Vrouwenwerken. Studieweken werden georganiseerd, sociale werksters werden gevormd. In 1920 werd Maria Baers de eerste voorzitter van het Nationaal Verbond der Kristelijke Vrouwen-gilden (later Kristelijke Arbeidersvrouwengilden, KAV). Ze bleef dit tot 1951. Al was de KAV haar levenswerk, toch zag deze dynamische vrouw verder. Ze stichtte, ook in 1920 en andermaal in samenwerking met Victoire Cappe, de Katholieke Normale Sociale School voor Vrouwen met een Nederlandstalige en een Franstalige afdeling. Ze was eveneens ondervoorzitter van de Katholieke Vlaamsche Landsbond, voorgezeten door Frans van Cauwelaert. In 1925 werd ze lid van de Internationale Katholieke Unie voor Maatschappelijk Werk. Van toen af kwam haar persoonlijkheid op internationaal niveau.

Maria Baers was eveneens het eerste vrouwelijke katholieke parlamentslid in België. In 1936 werd ze nationaal gecoöpteerd senator en ze bleef dit tot in 1954, toen ze zich op haar eenenzeventigste jaar vrijwillig terugtrok.

Heel de politieke carrière van Maria Baers lag in het verlengde van haar sociale zorg en activiteit. Op nationaal en internationaal vlak speelde ze een halve eeuw lang een rol die op dat ogenblik en

werd geëvenaard. Haar interventies in de senaat en haar werk in de commissies werden hoog gewaardeerd. Ze sprak vloeiend vier talen en kende de sociale problemen zo grondig, dat ze niet alleen in het eigen land een gezaghebbende figuur werd, maar ook de aangewezen specialiste om naar internationale organisaties, commissies en congressen te worden afgevaardigd. Ook nadat ze haar politieke carrière had opgegeven, bleef ze nog vijf jaar lang, tot haar dood in 1959, een belangrijke rol spelen.

LITERATUUR: G. Thielemans - De Bock, *Maria Baers, haar leven en werk* (1960).

MARIA RENARD-DE LEEBEECK